

ὁ Ζαήμης ὁ μπαμπάσης
σοββαλε τρικλοποδιά.

Καλλιτέρα νά 'φάρευε 'στὴς Αἰγίνας ἀκόμα,
παρὰ ν' ἀνοίξη 'στὴ Βουλὴ τὸ σιγῆλό του σόμα,
καὶ ταραχὴ νά φέρη
'στῶν Κόντηδων τάσερι.

Καλλιτέρα νά 'φάρευε μονάχος ἐν εἰρήνῃ
παρὰ νά σκούθῃ 'στὴν Βουλήν
πὼς νέφος 'στὴν Ἀνατολήν
μυρῶν δὲν διακρίνει,
ἀλλ' ἂν φανῇ μαμμά φορὰ, τότε νά σηκωθοῦμε,
κί' ἀμέσως μὲ παρασκευαίς νά ξεπαρθαλοθοῦμε.

Καλλιτέρα νά 'φάρευε μακρὰν παντός ἀγῶνος
κί' ἐν μέσῳ τοῦ χειμῶνος,
παρὰ τοιαῦτα 'στὴν Βουλὴν μεγάλα ν' ἀνακράξῃ
καὶ νά γεννησῇ πειλοματὰ,
καὶ Μακεδόνων ἀδελφῶν σκιάς νά συνταράξῃ
καὶ νά γρασοῦν ψηφίσματα.

Καλλιτέρα νά 'σύχαζε μουγγὸς μὲς 'στὸ σπιτάκι του,
παρὰ 'στὸ βῆμα νά φανῇ
κί' ἐφημερίδων κεραινοὶ
νά κάρουν τὸ μουστάκι του.

Καλλιτέρα νά 'φάρευε μπαμπούνη μὲ μουστάκι,
παρὰ νά ρίξῃ 'στὴ Βουλὴ τὸ δόλο Κορφωτάκι.
Καλλιτέρα νά 'φάρευε μὰς ὀκτὸς μπαμποῦνη,
παρὰ ν' ἀφήσῃ τῆς Βουλῆς ἔκεινο τὸ κουνδοῦνη
ἐπὶ τὸς ἄλλων ἡμερῶν ὁ Πρόεδρος Μπουφιῆδης
καὶ ν' ἀπειλῇ τοὺς Κόντηδες ὁ γέρο-Ζεὺς τῆς Ἰδης.

'Ο κίρ Ἀλέκος ὁ ψαράς ἀγοροῦσε νά παρλάρη,
μὰ μὴ φορὰ ποῦ 'μίλησε
κί' ὁ Κόντες κατακόλλησε,
κί' ὁ κόσμος μὲ τὸν λόγο του 'σπρώχῃ 'στὸ ποδάρι.

'Ο Θεοτόκης ἔπεσε μ' ἀνέφελον εὐδίαν,
κί' ὁ κίρ Ἀλέκος ἔλεγε 'στοὺς φίλους κατ' ἴδιαν:
τί τῶθελε τὸ πρόγραμμα;... μωρὸ χαρὰ 'στὸν νοῦ!...
Κύριε τῶν Αντάμωσων καὶ μεθ' ἡμῶν γενεοῦ.
Αὐτὸς καλά καθότανε, τί τῶραγὰς 'στὴ μέση,
νά τρίζουνε τὰ πατερά κί' ἀνάκελα νά πῶρη;

Καὶ μὴ ἀστροφῆ τοῦ Φαδουλιᾶ γὰ τὸν μουγγὸ μουστάκι.

Συμφωνῶ κί' ἐγὼ μαζί σου πὼς αὐταπατώμεθα
κί' ἴλο στρατεῦόμεθα,
μὰ φρονεῖ κί' ὁ Περωκέτος καὶ καμπόσι παλαβοῖ
πὼς γὰ δεύτερη φευγάλα γίνεται παρασκευή...
πὼς τοὺς τάπες αιταράτα... μπερῶ σου κί' ἐδῶν ἐδοί.

Τὸν μεγάλον σου τὸν λόγον, ποῦ τὸν 'σπίλιε παντοῦ
μὴ περσοφόρος φήμη,
δὲν τὸν ἐνοχοῖσαν, Ζαήμη,
λίθος καὶ γηαγίς ὀλιτοῦ.

Καὶ φίλοι σου, μουστακαλή,
ἀπελιθῶθησαν πολλοί,
κί' εἶπαν κί' ἐκείνοι μέσα ταν: καλλιτέρα νά 'φάρευε,
καὶ φάγια νά 'παζάρευε.

'Ἄν 'πῆ κανίνας φανερά πὼς ἐν Μακεδονίᾳ
ἐπαυῶθη πρὸ πολλοῦ κατάστασις χρονιά,
θ' ἀκούσῃ κάθε ρήτορα καὶ κάθε φραμαρόνο
νὰ τοῦ φωνάξῃ: ξίκοισουν καὶ τὸν κακὸ του χρόνιο.

'Ἄν 'πῆς μὲ τὸν ἡχηρὸν
πὼς σήμερα πρὸς τὸ παρὸν
δὲν μὰς φοβίζουν κινδύνους καὶ θύελλα καὶ νέφη,
θ' ἀκούσῃ τὸν ἐξάγαλμο τοῦ καθένος κενέφῃ,
καὶ τότε μαῦρι θύελλα,
μουστακαλή μονύελε,
'στὴ γάχη σου ξεσπᾶνε
κί' οἱ φίλοι σ' ἄλλον πάντε.

'Ἄν 'πὸ πὼς πρέπει νά γενῇ παρασκευὴ μὲ ζήλον
χωρὶς καθόλου νά ποῦναι μισοὶ τῶν ἑπαλλήλων,
τότε μὲ λὲν βλακένιο καὶ νεροκολοκῆθι
τὰ τῶν ἀμίσθων πλήθη.

'Ἄν 'πὸ πὼς πρέπει νά γενῇ σιγά σιγά κί' ἀγάγια
καὶ δίχως νά γαλάσωμε τὸ τακτικὸ μας κέρι,
καὶ πάροῦ τὸ καλὶμ μου καὶ πῶς 'στ' ἀκοργάγια,
πῶσα γὰ 'μένα δὲν θὰ 'ποῦν αὐτοὶ ποῦ βλέπουν νέφη.

'Ἄν 'πῆς πὼς πρέπει νά γενῶν παρασκευαίς καὶ Σάββατα
μὲ νέους φόρους καὶ δασμοῦς,
τότε θὰ 'θῆς παροξυσμοῦς,
τότε τὰ στήθη κτύπησε καὶ τὰ μαλλιά σου τρέβα τα.

'Ο, τι κί' ἂν 'πῆς ἀλλοίμονο, κί' ἂν ἐχρη νοῦ τὸν χάνεις...
ἀνάθεμά σε, θιάβολε, μὲ τὸν χορὸ ποῦ κάνεις.

Τάδε λέγ' ἰδιαιτέρως ὁ δημοφιλιῆς ὁ γέρος.

'Ἐς τώρα δὲν τὸν 'χόνενα τὸν σιγηλὸν καθόλου
καὶ πρῶτον 'στὸ κατάστιχο τὸν εἶχα τοῦ διαβόλου,
μὰ τώρα ποῦ τοῦ Σκαρτινῶ τὸ πρόγραμμα 'ἀπεκηρύξε
καὶ μεθ' ἡμῶν τὸ 'σφύριξε,
τὸν ἐκμιῶ, τὸν ἀγάπα, τὸν ἔχω 'στὴν ψυχὴ μου,
κί' ὡς συγγενὴς καὶ θεοῦ του τοῦ δίνω τὴν ἐχθ' μου.

Τῆς ἡμετέρας ἔτυχε συγγενικῆς ἐνδοίας
κί' εἰς τοῦτον νά χαρῆζεσθε,
κί' ἂν εἴπε τίποτε σιρφυρῶν περὶ Μακεδονίας
νὰ μὴ τὸν συνερῆζεσθε,
γιατὶ δὲν εἶναι χειριστῆς τοῦ λόγου σὰν κί' ἐμένα
καὶ κέπος μὰς τὰ 'ἄβουσε καὶ τάπε μεπερδεμένα.

Δὲν 'συνείθισε τὸν λόγον μ' ἐνδοίαν νά τὸν στρέφῃ
καὶ πικρῶς γὰ τὰ λεχθέντα μὴν τὸν ἐπιπλήξετε,
κί' ἂν ἰδίῃε κατὰ τὴν ἡμέραν κέπορο νέφος ἢ καὶ νέφη,
σὰς παρακαλοῦ νὰ πῆτε καὶ νὰ τοῦ τὰ δείξετε.

Μὰ κί' ἐγὼ τοὺς Μακεδόνες σὰν καλλιτέρα τοὺς 'βροσκο
καὶ θερμοῦς παρακαλεῖτε,
προσπελεῖς μου συμπολιτα,
χρόνους ὁ θεὸς νά δίῃ 'στῆς Ἀδυστίας τὸν Φραγιάσκο,
ποῦ μὰς ἐγγυᾶται μόνος σταθερὰν ἰσορροπίαν
κί' ἐν εἰρήνῃ θεραλείαν,
ἐπειδὴ κί' αὐτὸς ἂν λείπῃ, τότε γὰ φουφοῦ λὰ βράνα,
κί' ἴσως πάλι νὰ τριζοῖσα σκουριασμένη σακαράνα.

Ὁργανισμοὶ περὶ στρατῶν πολιτείας ἐγράφησαν,
ἀλλὰ τὰ πυροβόλα μας πρόφρων κατεσφάγησαν,
μὰ καὶ δίκων δὲν ἔχομεν εἰς μίαν ἀποθήκην
ξασφαλίζον μέλλουσαν κατὰ Βουλγάρων νίκην.

Ἐθραύσθησαν κιλίβαντες,
σωλήνες ηὐλακώθησαν,
καὶ πάντες οἱ Κορδύβατες
σχεδὸν ἀπεβλακώθησαν.

Ἐν τοῖσις ἴτε μεθ' ἡμῶν
εἰς τῆς Κορδύνας τὸν βασιλῆα,
καὶ κατ' αὐτὴν προσεύχεσθε τὴν κρείμαίν σας ὄραν,
ποῦ βλέπετε δωρισμῶν καὶ πάντοτε πληθῶραν.
Θαρρεῖτε καὶ προσεύχεσθε μετ' ὅτ' ὀπισθηγῆται
προσῶ καὶ σὰς μετὰ τοὺς πολλοὺς τὸ σχέδιόν σας πάρη.

Προεύχεσθε ὅτ' ὀφανερὸν, ἀλλ' ἄμας καὶ κρυφίως,
ἀγρυπνοὶ γὰρ γυρίζετε,
διότι δὲν γνωρίζετε
εἰ σὺνέτεται καθ' ἑαυτὸν ὁ τῆς Ἀρχῆς Νυμφίος.

**Τὸν παπποῦ μας ἐξαιρέτως
ἐξυμνεῖ καὶ ὁ Περικλέτος.**

Τῷ Θεωτάῳ τοῦ μαρκαροῦ,
ζῆτ' ὁ Κορδοναροῦ μαρκαροῦ.
Τῷ Θεωτάῳ πῶμο
καὶ μετὰ Κορδύνα δάμο.

Ὁ Μῦσα μου, κειλάθησ
ὄαν ἕνος Κορδοροῦμπας,
δέξου καὶ ἐμὲ, Παράδεισε
τῆς Κορδοροκαλοῦμπας.

Ψάλλε κρῆτος ραγατιῶ
μετὰ ζουρνᾶ καὶ μετὰ σαῦλι,
καὶ ἡ μαμμὴ τοῦ Παλατιῶ
ἤγειρε νῆβρη τὸν λακποῦλη.

Ἦγρε δρόμοις, μονοπάτι,
καὶ δίοι γοῦρῶσαν τὰ μήτρα
γὰρ γὰρ ὄδοις ποῦ πηγαίνε
καὶ τί δὲν βολοὶ θὰ γένη.

Ἔγρε ἀπὸ τόσους γύρους καὶ πολλὰς περιπλανήσεις
ἡ μαμμὴ ὅτ' ἡ πόρτα στέκει τοῦ προκίτοντος ἐν ἴσοις,
καὶ κινεῖται καὶ μπαινὴ μέσα καὶ μιλεῖ ὅτ' ὁ Κορδοῦνιδη;
ὄε προσμένον ὅτ' ὁ Παλάτι, μὰ γὰρ πῶς χωρὶς σαῦλι.

Τὶ χαρὰ!... μετὰ ρεζιγκῶτα μπαινὴ μέσα ὅτ' ὁ Παλάτι
καὶ ἀπεβαίνει τὰ σκαλιὰ,
καὶ ὄρα μάρμαρα καὶ κᾶτι
τάπει μετὰ τὸν Βασιλῆα.

Ἄν' τὴν πίσω πόρτα μπῆκε
καὶ ἀπὸ τῆς ἐμῆρος ἐβγήκε,
καὶ ἔτσι ἀπὸ τοῦ πῶς τῶρα μὰς ἀπέδειξε τρανὰ...
γὰρ σου, Κροῦγερ Κορδοῦνᾶ.